

[Formanden.]

Fortsættelse af første behandling af:

Forslag til finanslov for finansåret fra
1. april 1955 til 31. marts 1956.

Mødet hævet kl. 16²⁵.

30. møde.

Fredag den 3. december kl. 13.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler indenrigs- og boligministeren, at han ønsker her i tinget mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov om leje.

I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om en overordentlig skat til staten af faste ejendomme.

I skrivelse af dags dato meddeler socialministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om godtgørelse for husleje-forhøjelse til alders- og invaliderentemodtagere m. fl.

I skrivelse af dags dato meddeler indenrigs- og boligministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.

I skrivelse af dags dato meddeler justitsministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til midlertidig lov for Færøerne om pantsætning af fangst.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal hermed tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om en overordentlig skat til staten af faste ejendomme.

Forslaget må ses i sammenhæng med det

af indenrigs- og boligministeren samtidig hermed (sp. 1236) for det høje ting fremsatte forslag til lov om ændring i lov om leje, som bl. a. har til formål at skabe en vis udjævning af forskellen mellem de forskellige huslejeniveauer.

Ifølge lovforslaget skal der opkræves en tillægsafgift til staten af ejendomme opført før 1. januar 1949 samt et tillæg til den ordinære grundskyld til staten.

De i lovforslaget indeholdte regler om en tillægsgrundskyld til staten af faste ejendomme er tillige begrundet i det forhold, at den almindelige grundskyld til staten ikke er blevet forhøjet siden 1937 og derfor kun har kunnet stige i samme forhold som vurderingerne, medens de øvrige direkte skatter til staten samt forbrugsskatterne er blevet forøget langt stærkere, også i forhold til beskatningsgrundlaget.

Efter forslaget pålignes tillægsafgiften på grundlag af ejendommens forskelsværdi, d. v. s. vurderingssum til ejendomsskyld ÷ grundværdi ved ejendommens seneste ansættelse inden lovens ikrafttræden.

Afgiftspligten omfatter principielt enhver ejendom, der ved lovens ikrafttræden er vurderet selvstændigt og som bebygget under forudsætning af, at bygningerne er opført før 1. januar 1949 og ikke er nedrevet inden lovens ikrafttræden.

En- og tofamiliehuse samt ejendomme, der ved lovens ikrafttræden anvendes til landbrug, skovbrug, erhvervsmæssig frugtavl og gartneri, er foreslået undtaget fra afgiftspligten. Der er endvidere i lovforslaget optaget bestemmelser om, at der ved afgiftsberegningen skal gives et fradrag i forskelsværdien på 20 000 kr.; i København, på Frederiksberg og i visse omegnskommuner dog på 30 000 kr. Disse fradrag vil medføre en afgiftslempelse for mindre beboelsesejendomme og lignende. Endvidere er der givet bestemmelser om, at ejendomme, der på grund af deres særlige anvendelse ikke indgår i det almindelige ejendomsmarked, kan fritages for tillægsafgift. Dette gælder for ejendomme, der i henhold til lovgivningen om beskatning til staten af faste ejendomme er fritaget for ejendoms-skatter til staten.

Tillægsafgiften foreslås fastsat til 10 promille. I overensstemmelse med reglerne i forslaget til lov om ændring i lov om leje,

[Finansministeren.]

hvorefter lejeforhøjelsen gennemføres succesivt, således at den maksimale lejeforhøjelse først opnås i 1956, foreslås tillægsafgiften for året 1955 dog kun opkrævet med halvdelen eller med 5 promille af det afgiftspligtige beløb. Når tillægsafgiften fra og med 1956 opkræves fuldtud, vil afgiften gennemsnitlig svare til ca. 8 pct. af den nuværende leje i ejendomme opført før 1. januar 1946 og knap 5 pct. af den nuværende leje i ejendomme opført i tiden fra 1. januar 1946 til 31. december 1948. I kraft af fradragsbestemmelserne, hvorefter den afgiftspligtige forskelsværdi reduceres med 20 000 kr., for ejendomme beliggende i København, Frederiksberg og i visse omegnskommuner med 30 000 kr., vil afgiften for mindre ejendomme dog normalt komme til at ligge under disse gennemsnit.

Efter lovforslaget skal tillægsafgiften fra og med året 1966 nedskrives med 10 pct. hvert femte år.

Provenuet af tillægsafgiften vil, når afgiften fra og med 1956 opkræves fuldtud, kunne anslås til 65 mill. kr. årlig.

Tillægsgrundskylden foreslås fastsat til 10 promille af det beløb, hvoraf der svares grundskyld til staten i medfør af lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme. Provenuet af tillægsgrundskylden vil kunne anslås til godt 80 mill. kr. årlig.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketinges velvillige behandling.

Socialministeren (Strøm): Det forslag til lov om godtgørelse for husleje-forhøjelse til alders- og invaliderentemodtagere m. fl., som jeg herved har den ære at fremsætte for det høje folketing, står i forbindelse med det forslag til lov om en overordentlig skat til staten af faste ejendomme, som er fremsat af finansministeren, og det forslag til lov om ændring i lov om leje af 14. juni 1951, som fremsættes af indenrigs- og boligministeren (sp. 1236).

Da regeringen anser det for ønskeligt at fritage rentemodtagere og personer, der modtager hjælp som kronisk syge, for de husleje-forhøjelser, som de to nævnte lovforslag åbner adgang til, går det af mig fremsatte forslag ud på, at der ydes en godtgørelse til personer, der oppebærer alders- eller invaliderente eller underholdshjælp som kronisk syge i henhold til forsorgslovens §§ 247 og 248, og som er lejere af eller lever i ægteskab med en lejer af en lejlighed, for hvilken huslejen kan forhøjes i medfør af den nævnte lov om en overordentlig skat til staten af faste ejendomme og § 77 i lejeloven, således som denne bestemmelse ændres. Denne godtgørelse foreslås at skulle udgøre beløb svarende til de efter 1. januar 1955 i medfør af nævnte lovbestemmelser foretagne husleje-forhøjelser, idet den dog ikke kan overstige et i forslaget fastsat maksimum, der svarer til den maksimale forhøjelse af lejen for en lejlighed, for hvilken huslejen pr. 31. december 1954 udgør 1 200 kr.

Godtgørelsen udgør — med den begrænsning, som den fornævnte maksimumsbestemmelse måtte give — den fulde husleje-forhøjelse for den af lejeren beboede lejlighed, og ved flytning til en anden lejlighed, der er omfattet af de nævnte lovbestemmelser, beregnes godtgørelsen principielt efter lejeforhøjelsen i den tilflyttede lejlighed. Hvis flytning imidlertid sker til en af de omhandlede lejligheder på 2 værelser eller mindre fra en større — og derfor som oftest dyrere — lejlighed, har rentemodtageren dog ret til efter flytningen fortsat at oppebære den godtgørelse, som allerede var tillagt ham, medens han boede i den tidligere lejlighed. Ved denne ordning ønsker man at stimulere rentemodtageres flytning fra en større til en mindre lejlighed.

Med hensyn til den i § 1, stk. 3, i forslaget indsatte bemyndigelse for socialministeren til med de fornødne lempelser at lade de af mig foran citerede bestemmelser om ydelse af godtgørelse for husleje-forhøjelse til rentemodtagere m. fl. finde tilsvarende